

Nihâvend İlâhî

Ben sanırdım âlem içre hiç bana yer kalmadı

Beste: Bora Uymaz

Güfte: Niyâzî-i Mısrî

Sofyân ♩ = 112

Ben sa nır dim a lem iç— re ba na hiç— yâr— kal— ma dı SAZ—

kal— ma— dı SAZ— Ben be ni— ter— key le dim— bil— dim ki ağ— yâr

kal— ma dı SAZ— kal— ma dı SAZ Cüm le eş— ya— da gö rür— düm

har ı var— gül— zâr— yok SAZ zâr— yok SAZ—

Hep gü lis— tan— ol du â— lem— şim di hiç— hâr kal— ma dı SAZ—

kal— ma dı Ge ce gün düz zâr ü ef— gan ey le yip— in—

ler— di dil SAZ— ler— di dil SAZ— Bil me zem nol— du ke sil— di
Hephak ol— du— cüm le a— lem

— ah i le— zâr kal— ma dı SAZ— kal— ma dı SAZ— git ti kes— ret—
— şeh rü bâ— zâr kal— ma dı SAZ— kal— ma dı SAZ—

— gel di vah— det ol du hal— vet— dost— i le SAZ— dost— i le SAZ—

Ben sanırdım âlem içre hiç bana yer kalmadı

Ben beni terk eyledim gördüm ki ayyâr kalmadı

Gece gündüz zâr ü efgan eyleyüp inlerdi dil

Bilmezem n'oldu kesildi âh ile zâr kalmadı

Cümle eşyâda görürdüm hâr var gülzâr yok
Hep gülistân oldu âlem şimdi hiç hâr kalmadıGitti kesret geldi vahdet oldu hâlvet dost ile
Hep Hak oldu cümle âlem şeh rü bâzâr kalmadıDin diyânet âdet ü şöhret kamû vardı yeke
Ey Niyâzî n'oldu sende kayd-ı dindâr kalmadı